Udtog

af

det kongelige Reglement af 1ste Nov. 1781 og Placaten af 21de April 1784 angaaende Brevbefordringen mellem de danske Stater i Europa og de danske Øer i Vestindien, med nogle nærmere Bestemmelser.

Kiøbenhavn 1803.

Trykt hos Directeur Johan Frederik Schultz,

Kongelig og Universitets-Bogtrykker.

Efter Kongelig Befaling skulle følgende Bestemmelser udaf det Kongelige Reglement af 1ste November 1781 og Placaten af 21de April 1784 angaaende Brevbefordringen til og fra de danske Øer i Vestindien herved paa ny med nogle Tillæg bekjendtgjøres og indskjærpes alle Vedkommende men især de vestindiske Skibscapitainer, hvorfor og et Exemplar af dette Udtog meddeles ethvert saavel fra de danske Stater i Europa til Vestindien, som derfra hertil afgaaende Skib.

§. 1.

Enhver Skibs-Captain eller Skipper, som er dansk Borger og under dansk Herredom bosiddende, skal, naar han farer frem eller tilbage imellem de danske europæiske Stater og de danske vestindiske Øer eller imellem Øerne indbyrdes, være forbunden til paa hver Reise at medtage fragtfrie fra Brevcontoiret paa det Sted, hvorfra han gaaer, de Breve, som ham derfra under Brevcontoirets Segl medgives. Til den Ende skal han nogle Dage, men i det mindste næste Dag før han udklarerer, skriftligen og rigtigen melde paa Brevcontoiret, at han afgaaer, samt hvorhen og om directe eller ikke, paa det Betjenten, som desuden paa egen Haand bør søge at underrette sig om de afgaaende Skibe, derefter desto vissere kan vide at rette sig. Dernæst melder han sig atter samme Dag, han udklarerer, og strax førend han vil udklarere, og modtager da Brevsækken og hvad dertil hører, ifald der er nogen. Men, hvad enten han faaer nogen eller ikke, maa ham fra Brevcontoiret, uden Bekostning for ham, gives et Bevis for, at han der er expederet; og, førend han foreviser et saadant Bevis paa Toldboden, maa han ikke derfra udklareres.

§. 2.

Ingen Skibs-Captain eller Skipper maa vægre sig ved at modtage og behørigen befordre de Brevskaber, som endnu maatte tilstilles ham fra Brevcontoiret, efter at han allerede har faaet Brevsækken om Bord.

§. 3.

Naar Skibs-Captainen har modtaget Brevsækken med hvad dertil hører, skal han nøie sørge for, at samme holdes i god Forvaring, indtil han kommer

til

til det bestemte Sted, hvor den skal afleveres, og hvor han da, saasnart han kommer i Havnen, det allerførste muligt heist en Time efter sin Ankomst skal besørge den sikkert i Land og afleveret til Brevcontoiret paa Stedet.

§. 4.

Dersom Skibet paa sin Reise fra Herne til de danske Stater i Europa kommer ind i nogen fremmed Havn, og det kan forudsees, at Skibet vil der blive opholdt saalænge, at Brevene med Posten snarere hertil kunne ventes at ankomme end Skibet, da skulle Skibs-Captainen og Styrmanden begge tillige strax aabne Brevsækken. De Breve, som ere betegnede med Cito Cito, udtages derpaa og afsendes ufortøvet til det vestindiske Brevcontoir i de Kongelige europæiske Lande, hvorhen Brevsækken var bestemt, da den Brevene paaløbne extraordinaire Porto fra bemeldte Brevcontoir indkræves, og Captainen derfor godtgjøres, hvad han i Porto maatte have foreskudt. De Breve, som blot ere betegnede med Cito, afsendes fra udenrigsk Sted kun da, naar det kan skee uden megen Bekostning og med sikker Leilighed. De, som intet Cito have paategnet, følge Skibet til dets Bestemmelses Sted. De afsendte Breve anmærkes paa Kaartet, og Brevsækken forsegles derefter med Captainens og Styrmandens Segl.

Løber Skibet under lignende Omstændigheder ind i en indenrigsk Udhavn, f. Ex. i Norge, da forholde Skipperen og Styrmanden sig med Postsækken ligesom i en fremmed Havn, hvorefter Skipperen afsender de med Cito Cito og efter Omstændighederne ogsaa de med Cito betegnede Breve til nærmeste Toldsted, hvorfra Skipperen godtgjøres de herved forefaldne Omkostninger. Men er Skibet indløbet til et Toldsted, da overleveres Sækken til Toldkassereren, som aabner samme, og derpaa udtager og afsender saavel de med Cito Cito som de med Cito betegnede Breve til det vestindiske Brevcontoir, hvorhen Brevsækken var bestemt; dog afsendes de blot med Cito betegnede kun da, naar det kan skee uden megen Bekostning. De øvrige Brevskaber tilligemed en Fortegnelse over de udtagne Breve lægges igjen i Brevsækken, som forsegles med Toldseglet, og gives tilbage paa Skibet for at følge samme.

Bekostningen af en Expres med Brevsækken fra det Sted, Skibet har anløbet, til næste Toldsted udbetales af Toldkassereren og meldes vedkommende Brevcontoir for at fordeles paa Brevene.

§. 5.

§. 5.

Brevsækkene maa Ingen beskadige og Ingen ellers aabne uden dertil at være berettiget. Skulde Nogen handle herimod, enten ved at brække Seglet eller aabne Sækkene uden dertil at være berettiget, da skal han med haard Straf, saasom hei Pengemulct eller efter Omstændighederne med Fæstningsarbeide, ansees.

§. 6.

Til den, som Skibs Captainen lader bringe Brevsækken til Brevcontoiret, betales ved Sækkens Modtagelse paa bemeldte Contoir en Douceur.

§. 7.

Dersom nogen vestindisk Skibs-Captain enten selv forsømmer eller giver Anledning til, at de ham ved det kongelige Reglement af 1ste Nov. 1781 og Placaten af 21de April 1784 paalagte Pligter forsømmes, skal han, forsaavidt ikke allerede anden Straf er bestemt, bøde første Gang 50 Rdlr., anden Gang 100 Rdlr. og saa fremdeles 50 Rdlr. mere for hver Gang, han maatte gjøre sig skyldig i saadan Forsømmelse.

Vestindisk-Guineiske Rente og General-Toldkammer, den 8de December 1803.

Malling. Frelsen.

Tönder Lund. Rosenstand Goiske. Oldenburg. Stoud.

L. S.

Kornerup, Fuldm.